

Божествената Служба! приказва са за единъ такъвъ свещеникъ, че като служилъ и, когато да излѣзва на приносъ, той падналъ и, прострѣнъ на срѣдъ черквата, зель страшно да трепере и да вряка като коза, щото са изуплашили сичкитѣ хора, а най-вечъ които го не-знаяли, че ималъ тѣзи болестъ. Св. чаша са счюпва и Св. причащенье, пролято на земята, тъпкало са отъ навалищата! О каква грубость, какъвъ грѣхъ отъ небрежение Архиерейско! Ако до сега нѣмаше Владици у Българско, нѣма ли черковни настоятели, да спрѣтъ таквизъ болничави попове, които да не омрѣсяватъ свѣтинята? Познаваме ги и виждаме съ очиси, но нѣма какво да сторимъ; знаемъ и селата, дѣто попуватъ тѣзи клѣтници, но сила нѣмаме да запрѣщаваме. Богъ да уп-равя всичко.

Може такивато да не сѣ боледували прѣдъ да са запопѣтъ, но отсѣтнѣ, спорѣдъ тѣхното недостойнство и беззаконье, сполетили на болестъта, която ги мѣчи за грѣховетѣ имъ и не ще да ги напусне до смъртъ. Това какъ ти са струва, читателю, отъ кръвта или отъ бѣсъ теглятъ тѣй? Очевѣстно, че сѣ осждени отъ Бога, който ги е прѣдалъ на діавола да са мѣчи тѣ-лото имъ, та дано намѣри душата спасенье.

Други единъ нашенець Българинъ, който отиваше къмъ Добруджа, въ пѣтуванieto си на какво зель да са вшутява, като са присмиваше на единъ просякъ, които билъ кривокракъ—краката му долу свити, а колѣние рас-крачени—Пѣтникътъ са приструвалъ и той на криво-кракъ, като си правилъ краката сѣщо каквито били и на просяка; тѣй размивалъ дружината си, но щомъ пристигватъ у Х-олу Пазарджикъ, краката му оста-нали криви, и той поприличалъ на оногова, комуто са присмиваше,

Ето какъ което търсилъ, това и намѣри!

